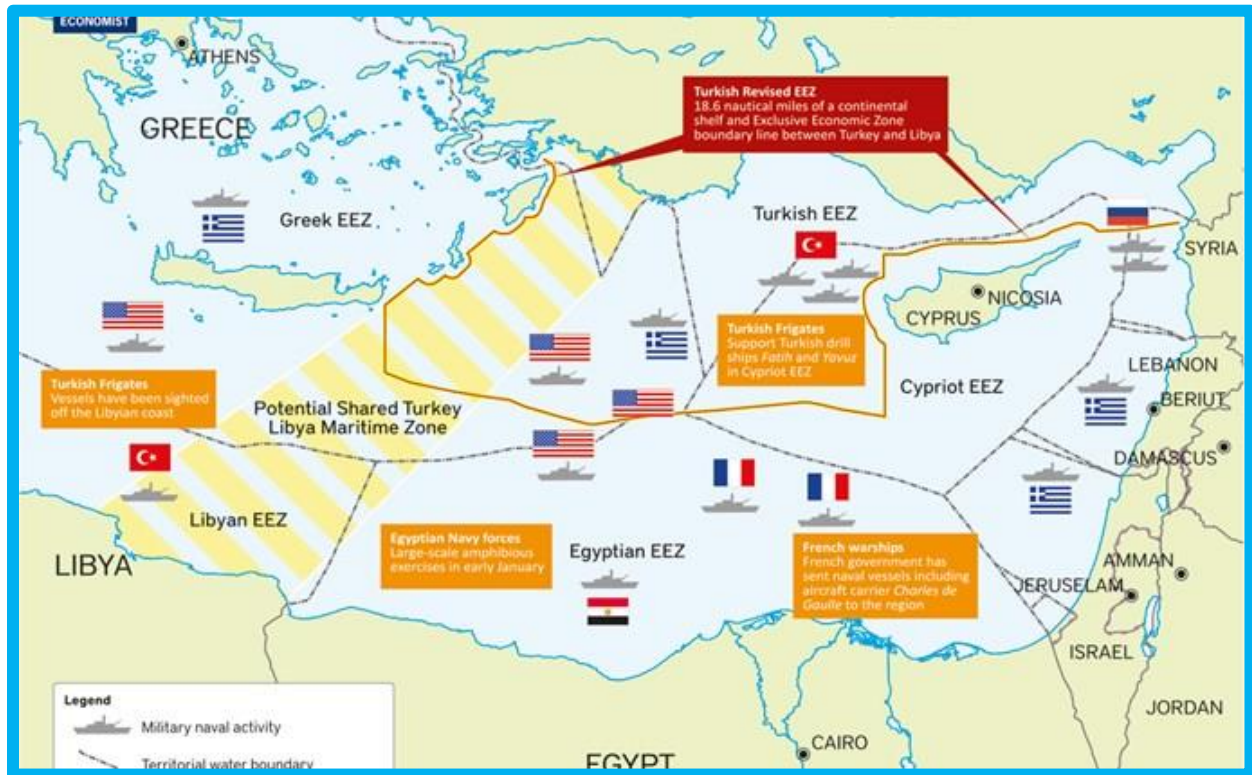

Διακήρυξη για την Κύπρο – Ποια «λύση» τεκταίνεται στο Κυπριακό;

ΓΙΑΤΙ Η ΚΥΠΡΟΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΠΕΥΔΟΥΝ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΟΥΝ ΣΕ ΝΕΑ ΠΕΝΤΑΜΕΡΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ;
Υπογράφουν 22 προσωπικότητες.

Περίληψη. Το πλήρες κείμενο είναι αναρτημένο

Είκοσι δύο προσωπικότητες, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται Ακαδημαϊκοί, Πρέσβεις ε.τ., Ανώτατοι Στρατιωτικοί εα. Καθηγητές Πανεπιστημίων, Συγγραφείς και Διανοούμενοι, με μακρά ενασχόληση με το Κυπριακό, συνυπέγραψαν Διακήρυξη για την Κύπρο, με αφορμή τις τελευταίες εξελίξεις στο Κυπριακό.

Στη Διακήρυξή τους, οι εικοσιδύο προσωπικότητες:

- Εκφράζουν την έκπληξή τους για την προθυμία των Κυβερνήσεων της Ελλάδος και της Κύπρου να συμμετάσχουν σε νέα Πενταμερή, εν μέσω των συνεχιζόμενων Τουρκικών παραβιάσεων της Κυπριακής ΑΟΖ, των νέων προκλήσεων στην Αμμόχωστο και τη μετακίνηση της Τουρκικής πλευράς σε νέα διεκδίκηση; «ίση κυριαρχία» και «δύο κράτη».

- Επισημαίνουν ότι στόχος της πολιτικής, που εκφράζεται με τη νέα Πενταμερή, είναι η κατάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας και η υποκατάσταση της από μια ψευδεπίγραφη ομοσπονδία, διζωνική δικοινοτική, με πολιτική ισότητα, όπως αναφέρεται, **η οποία θα συνιστούσε, στην πραγματικότητα, ένα δικέφαλο κράτος, συνομοσπονδιακής μορφής, χωρίς καμία ουσιαστική ανεξαρτησία και κυριαρχία.**

- «Η εξίσωση της πλειοψηφίας του 80% των Ελληνοκυπρίων με τη μειοψηφία του 18% των Τουρκοκυπρίων», υπογραμμίζεται, «και η αναγνώριση και νομιμοποίηση των κατεχομένων ως ισοτίμου συνιστώντος μέρους της υποτιθέμενης ομοσπονδίας, στην πραγματικότητα συνομοσπονδίας, θα καθιστούσε την Τουρκική πλευρά κατ' ισομοιρία "νόμιμο" συνέταιρο πάνω σ' ολόκληρη την Κύπρο και στο ίδιο μέτρο επικυρίαρχο την Άγκυρα».

- Επισύρουν την προσοχή στο ρόλο της Βρετανικής διπλωματίας, που είχε και έχει πάντα ως στόχο να μην επιτρέψει στην Κύπρο να αποκτήσει πραγματική ανεξαρτησία και κυριαρχία, γιατί αυτή, κατά την εκτίμησή της, θα μπορούσε να απειλήσει την ελευθερία δράσεως, αν όχι την ύπαρξη των Βρετανικών βάσεων και τη στρατηγική παρουσία της Μ. Βρετανίας στην Ανατολική Μεσόγειο. Συνεχίζει γι' αυτό τη στρατηγική σύμπραξή της με τον Τουρκικό παράγοντα, την οποία εγκαινίασε από τα μέσα της δεκαετίας του 50 και έχει χαρακτήρα διχοτομικής πολιτικής.

- **Υπογραμμίζουν τις ολέθριες συνέπειες που θα είχε η επιβολή μιας τέτοιας δήθεν «λύσεως», η οποία θα συνιστούσε «μια αυτοεπιφερόμενη στρατηγική ήττα για την Ελληνική πλευρά. Συγκεκριμένα:**

- η κατάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας θα σήμαινε την απώλεια του θεμελιακού και διεθνώς ανεγνωρισμένου ερείσματος του Κυπριακού Ελληνισμού, πάνω στο οποίο στηρίζεται η ανεξαρτησία, η κυριαρχία και το εθνικό του μέλλον.

- Θα αναγνωριζόταν και θα νομιμοποιόταν διεθνώς η Τουρκοποίηση του παρανόμως κατεχομένου μέρους της Κύπρου, ενώ η Άγκυρα θα γινόταν ταυτοχρόνως, μέσω των ελεγχόμενων «ισοτίμων» Τουρκοκυπρίων, επικυρίαρχος «συνεταίρος» και στην ελεύθερη Κύπρο.

- Η Τουρκία, με ή χωρίς τον Ερντογάν, θα γιγαντωνόταν γεωπολιτικά και στρατηγικά από την ουσιαστική μετάταξη της Κύπρου στην Τουρκική σφαίρα επιρροής, γεγονός που θα εκμηδένιζε κυριολεκτικά κάθε αυτόνομο

γεωπολιτικό ρόλο της Ελλάδος, επαυξάνοντας δραματικά την Τουρκική απειλή εναντίον της και στα άλλα μέτωπα, στα οποία η Άγκυρα προβάλλει διεκδικήσεις και ασκεί πίεση.

- Θα διεμβολίζονταν οι περιφερειακές στρατηγικές συμμαχίες της Ελλάδος και της Κύπρου και η στρατηγική παρουσία της Ελλάδος στην Ανατολική Μεσόγειο δεν θα είχε πλέον το έρεισμα του Κυπριακού Ελληνισμού.

- Τα θαλάσσια σύνορα, η ΑΟΖ και τα δικαιώματα επί των ενεργειακών αποθεμάτων θα άλλαζαν άρδην υπέρ της Άγκυρας στην περιοχή της Κυπριακής ΑΟΖ, με ό,τι αυτό σημαίνει για τους γεωπολιτικούς συσχετισμούς μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας, τους ενεργειακούς πόρους και την αναχαίτιση του Τουρκικού αναθεωρητισμού και επεκτατισμού.

- Η θέση της Κύπρου ως ενός αδελφού, φιλικού κράτους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα άλλαζε ριζικά, εφόσον ο προσανατολισμός και η ψήφος της θα υπέκειτο πλέον στην αναγκαστική Τουρκική συναίνεση. Αντιθέτως, η Τουρκία, μια χώρα που δεν είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, θα απόκτούσε λόγο, μέσω Κύπρου, στα Ευρωπαϊκά Συμβούλια και σ' όλους τους άλλους θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

- Οι Έλληνες της Κύπρου θα γίνονταν, ουσιαστικά και τυπικά, όμηροι της Τουρκικής στρατηγικής και η Ελλάδα, ως μέρος της συμφωνίας για τη «λύση» του Κυπριακού, θα παγιδευόταν σε θέση στρατηγικού ομήρου επ' άοριστον και κατ' ανεπίστροφο τρόπο».

- ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΛΟΓΟΣ για τον οποίον πρέπει να σπεύσει η Ελληνική πλευρά να δεχθεί μια τέτοια λύση, αναρωτιούνται. Επισημαίνουν ότι είναι γνωστή ή αδιάλλακτη Τουρκική πολιτική και η τακτική της να προβάλλει το δόλωμα της «επιστροφής εδαφών» για ν' αποσπά συνεχώς νέες υποχωρήσεις. Ένα δείγμα όμως των πραγματικών Τουρκικών προθέσεων είναι οι πρόσφατες δηλώσεις του Τούρκου Αντιπροέδρου Φουάτ Οκτάϊ για την Αμμόχωστο («Ξεχάστε την Αμμόχωστο. Περαστικά σας»).

- Θέτουν το ερώτημα ποιο νόημα έχει η ακολουθούμενη πολιτική από την Ελληνική πλευρά και η ανεπιφύλακτη προσφορά **«πολιτικής ισότητας»** προς τους Τουρκοκυπρίους, όταν είναι γνωστή η έννοια που δίνει στην πολιτική ισότητα η Τουρκικά πλευρά και όταν μάλιστα αυτή μετακινείται

στην «ίση κυριαρχία» και στα «δύο κράτη», με στόχο να «υποχωρήσουν» στη συνομοσπονδία, που είναι ισότιμη ουσιαστικά με τα δύο κράτη.

- **Θα δεχθεί η Ελληνική πλευρά την κατάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας, ερωτούν, με φενάκη μια δήθεν «λύση», που προάγει την Τουρκοκρατία στην Κύπρο;**

- Οι Τουρκοκύπριοι, επισημαίνουν, δεν μπορούν εκ των πραγμάτων να καταστούν αυτόνομος πόλος. Αυτό είναι φανερό από την ταύτισή τους διαχρονικά με την Άγκυρα, αλλά και από την παρέμβαση της Άγκυρας στις τελευταίες Τουρκοκυπριακές εκλογές.

- Γιατί η Ελληνική πλευρά, ερωτούν, δεν αξιοποιεί τα πολιτικά νομικά και στρατηγικά όπλα που διαθέτει; **Η απορία μετατρέπεται σε έκπληξη, όταν αναλογισθεί κανείς τα όπλα που διαθέτει η Ελληνική πλευρά και την ευνοϊκή εξέλιξη υπέρ της Κύπρου των στρατηγικών δεδομένων στην περιοχή, που επηρεάζουν το διπλωματικό και το στρατηγικό περιβάλλον και τα οποία θα μπορούσαν να υποστηρίξουν μια άλλη πολιτική και στρατηγική στο Κυπριακό.**

- Η διεθνής θέση της Κύπρου, τονίζουν, είναι ισχυρή. **Θα καταλύσουμε εμείς οι ίδιοι την Κυπριακή Δημοκρατία;**

- Δεν ήταν λογικό, μετά την απόρριψη του Σχεδίου Ανάν και την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, παρατηρούν, να χαραχθεί μια νέα πορεία στο Κυπριακό, με αναφορά το Ευρωπαϊκό κεκτημένο για την εσωτερική συνταγματική πτυχή και αγώνα κατά της Τουρκικής εισβολής και κατοχής, σε ό,τι αφορά τη διεθνή πτυχή; Γιατί το Κυπριακό επανεγκλωβίσθηκε στην πολιτική των ατέλειωτων διακοινοτικών συνομιλιών, που προβάλλουν στη διεθνή κοινή γνώμη μια ψευδή εικόνα του Κυπριακού ως δήθεν διακοινοτικού προβλήματος, ενώ στην ουσία του είναι πρόβλημα εισβολής και κατοχής;

- Η Ελληνική πλευρά δεν έχει κανένα λόγο να νομιμοποιήσει, τονίζουν, τα παράνομα τετελεσμένα γεγονότα, να καταργήσει την Κυπριακή Δημοκρατία και ν' αποδεχθεί τη θέση για μια διζωνική, δικοινοτική ομοσπονδία, με πολιτική ισότητα ή κάποια παραλλαγή της και να κατάρτισει την Τουρκία πλήρως και αμετάκλητα επικυρίαρχο όλης της Κύπρου.

- Η σχεδιαζόμενη δήθεν «λύση», υπογραμμίζουν, θα ήταν μηχανισμός στα χέρια της Άγκυρας για να επιβάλει τον έλεγχό της πάνω σε

ολόκληρη την Κύπρο και να καταστρέψει, σε προοπτική, τον Κυπριακό Ελληνισμό. Η προβολή της διζωνικής, δικοινοτικής ομοσπονδίας, με πολιτική ισότητα, ως αποδεκτής «λύσεως», που θα «επανενώσει» την Κύπρο και θα είναι δήθεν συμβατή και με το Ευρωπαϊκό κεκτημένο, είναι πολιτική πλάνη ασύλληπτου μεγέθους, ιδεολογική αυθυποβολή και αυταπάτη. **Η εξίσωση της μειοψηφίας με την πλειοψηφία καταλύει κάθε έννοια δημοκρατικής αρχής και λαϊκής κυριαρχίας και είναι μηχανισμός, με τον οποίο η Άγκυρα θα επιβάλει τον έλεγχό της πάνω σε ολόκληρη την Κύπρο και θα κατάστρέψει, σε προοπτική, τον Κυπριακό Ελληνισμό.**

- Το παράδοξο, επισημαίνουν, είναι ότι η σπουδή για καταστροφική «λύση» του Κυπριακού εκδηλώνεται σε μια στιγμή που αλλάζουν τα στρατηγικά δεδομένα υπέρ της Ελληνικής πλευράς.

- Η Ελλάδα δεν μπορεί να αποστασιοποιείται από την Κύπρο, με το πρόσχημα της γνωστής πολιτικής: «Η Κύπρος αποφασίζει και η Ελλάς συμπαρίσταται». Συμπαρίσταται ακριβώς σε τί; Στη μεταφορά της Κύπρου στην Τουρκική σφαίρα επιρροής, με τη δική της συναίνεση, με τη φενάκη μιας δήθεν «λύσεως» του Κυπριακού; Στην κατάργηση της Κυπριακής Δημοκρατίας και στην ανάδειξη της Άγκυρας σε κυρίαρχη δύναμη στην Ανατολική Μεσόγειο, με τον γεωπολιτικό έλεγχο της Κύπρου;

- Αυτό που χρειάζεται σήμερα η Κύπρος, υπογραμμίζουν δεν είναι η συνθηκολόγηση με τον Αττίλα, με ευφημισμούς και παραλογισμούς για δήθεν «λύση». Χρειάζεται μια άλλη πολιτική και στρατηγική, με ασυμβίβαστο αγώνα κατά της Τουρκικής κατοχής, με αξιοποίηση των νέων στρατηγικών δεδομένων και των περιφερειακών στρατηγικών συμμαχιών της Κύπρου και της Ελλάδος.

Στο πλαίσιο αυτό, επιβάλλεται άμεσα η επενεργοποίηση του Ενιαίου Αμυντικού χώρου μεταξύ Ελλάδος και Κύπρου, η προώθηση της αμυντικής θωρακίσεως της Κύπρου και η περαιτέρω σύσφιγξη και εξειδίκευση των αμυντικών σχέσεων με τους περιεφειακούς στρατηγικούς συμμάχους της Ελλάδος και της Κύπρου.

Η Κύπρος δεν είναι ο οποιοσδήποτε χώρος. Είναι ένα νησί με τεράστια στρατηγική και γεωπολιτική σημασία, ένα πολύτιμο τμήμα και μια έπαλξη του Ελληνισμού στην Ανατολική Μεσόγειο και μια χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Οι Ελληνικές ηγεσίες της Κύπρου και της Ελλάδος δεν μπορούν να

υποβαθμίζουν και να υποτιμούν αυτή την πραγματικότητα ή να μη λαμβάνουν υπόψιν στις διαπραγματεύσεις βασικά διδάγματα της στρατηγικής, όπως τα διετύπωσε ο μεγάλος Θουκυδίδης, ότι η συμμετρική διαπραγμάτευση απαιτεί «ίση δύναμη» και «ισορροπία δυνάμεων». Πολύ περισσότερο, όταν είναι γνωστό και πασιφανές ότι η Τουρκία προτάσσει τον στρατηγικό παράγοντα και έχει ως στόχο τον γεωπολιτικό έλεγχο ολόκληρης της Κύπρου.

· **Η Διακήρυξη, καταλήγει, με πρόσκληση στον Κυπριακό λαό να γίνει πάλι πρωταγωνιστής και να αποκρούσει απαράδεκτες λύσεις, όπως έπραξε το 2004 με το Σχέδιο Ανάν.**

1. **Αντώνης Κουνάδης**, Ακαδημαϊκός, πρώην Πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών.

2. **Νικόλαος Κονομής**, Ακαδημαϊκός, πρώην Πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών.

3. **Δημήτριος Σκαρβέλης**, Στρατηγός ε.α., Ακαδημαϊκός.

4. **Φράγκος Φραγκούλης**, Στρατηγός ε.α., Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΣ, πρώην Υπουργός Εθνικής Άμυνας.

5. **Κοσμάς Χρηστίδης**, Αντιναύαρχος ε.α., Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΝ.

6. **Ιωάννης Μάζης**, Καθηγητής Γεωπολιτικής, Εθνικόν και Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον Αθηνών.

7. **Περικλής Νεάρχου**, Πρέσβυς ε.τ.

8. **Ελευθέριος Καραγιάννης**, Πρέσβυς ε.τ.

9. **Μανώλης Γούναρης**, Πρέσβυς ε.τ.

10. **Γιώργος Πουκαμισάς**, Πρέσβυς ε.τ.

11. **Παναγιώτης Ήφαιστος**, Καθηγητής Διεθνών Σχέσεων – Στρατηγικών Σπουδών, Πανεπιστήμιο Πειραιώς.

12. **Μάριος Ευρυβιάδης**, Καθηγητής Διεθνών Σχέσεων και Ασφάλειας, Πανεπιστήμιο Νεάπολις Πάφου.

13. **Κωνσταντίνος Γρίβας**, Καθηγητής Γεωπολιτικής, Σχολή Ευελπίδων

14. **Δημήτριος Αλευρομάγειρος**, Αντιστράτηγος ε.α.

15. **Βασίλειος Μαρτζούκος**, Αντιναύαρχος ε.α. και Αντιπρόεδρος του Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΙΣΜΕ).

16. **Ιωάννης Μπαλτζώης**, Αντιστράτηγος ε.α. και Πρόεδρος του Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΙΣΜΕ).

17. **Λουκάς Αξελός**, Συγγραφέας, Διευθυντής Εκδόσεων «Στοχαστής» -Περ. «Τετράδια».
18. **Λαοκράτης Βάσσης**, Φιλολόγος, Συγγραφέας.
19. **Φοίβος Κλόκκαρης**, Αντιστράτηγος ε.α., π. Αντιστράτηγος ε.α. π. Υπουργός Άμυνας της Κυπριακής Δημοκρατίας και π. Υπαρχηγός της Εθνικής Φρουράς.
20. **Ρωμανός Γιώργος**, Συγγραφέας, Ιστορικός Ερευνητής.
21. **Κώστας Ιατρίδης**, Πτέραρχος ε.α.
22. **Σάββας Καλεντερίδης**, Συνταγματάρχης ε.α. και ιδρυτής των εκδόσεων και του ιστοτόπου «Ινφογνώμων».

Πηγή : <http://www.antibaro.gr/>